

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobce: **B. S.**, narozený dne X
bytem X
zastoupeného advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2024, č. j. OAM-772/ZA-ZA11-ZA21-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2024, č. j. OAM-772/ZA-ZA11-ZA21-2024, kterým bylo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podané dne 10. 6. 2024 rozhodnuto tak, že žádost o

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná dle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o této žádosti se dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

II. Obsah žaloby

2. Dle žalobce bylo z provedeného dokazování zjištěno, že je státním příslušníkem X, důvodem podání žádosti o mezinárodní ochranu byla skutečnost, že v domovské zemi čelil výhružkám újmou na zdraví a životě ze strany bývalého pracovníka policie, který jej podezíral z poměru se svou manželkou, žalobce byl v této souvislosti zbit.
3. Žalobce namítal, že se žalovaný odmítl podanou žádostí zabývat s ohledem na opakovaně uplatněnou argumentaci shodnou s první žádostí, v rozhodnutí však nespecifikoval, jakým konkrétním způsobem bylo o prvotně podané žádosti procesně rozhodnuto a zda byly splněny podmínky pro postup dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Proto pokládá napadené rozhodnutí za nezákonné.
4. Z provedeného dokazování podle žalobce vyplynulo, že jsou dány důvody pro posouzení nově uplatněné argumentace dle § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu. V předchozím řízení totiž žadatel neuváděl zesílené humanitární důvody spojené se situací celé rodiny, kdy žalobce při pobytu v ČR získává finanční prostředky na krytí životních nákladů rodiny v domovském státě. Tímto tématem se napadené rozhodnutí nezabývá. Žalobce je tedy toho názoru, že podaná žádost měla být věcně projednána a považuje rozhodnutí za nezákonné pro nedostatečné odůvodnění.
5. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný popřel oprávněnost žaloby, nesouhlasil s ní, neboť neprokazuje nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že žalobce v řízení o první žádosti uvedl totožné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do ní vrátit (tj. obavy z manžela ženy, se kterou měl žalobce poměr). Neshledal tedy důvod se opětovně zabývat podanou žádostí meritorně. Reflektoval, že dle opakované žádosti uvedený manžel má být příslušníkem policie, tedy represivní složky, což v případě první žádosti neuváděl. Tato skutečnost nicméně musela být žalobci známa už v době první žádosti, přesto nebyla uvedena, i když byl žalobce dotazován na problémy se státními či bezpečnostními složkami v zemi původu, výslovně však uvedl, že žádné potíže neměl. Není tak dán důvod pro opakované meritorní posouzení žádosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný předestřené námitky odmítl, neboť všechny důvody žalobce byly vypořádány v předcházejícím správním řízení, na něž plně odkázal.
7. Navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou, neboť jí nebylo zpochybněno rozhodnutí o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany z důvodu nepřípustnosti žádosti.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 10. 6. 2024 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ke které dne 13. 6. 2024 poskytl údaje. Konkrétně uvedl, že z vlasti vycestoval v roce 2017 letecky na Ukrajinu, kde žil více než 5 let a pracoval tam jako taxikář. Dne 29. 6. 2022 odcestoval do Maďarska autem, zůstal tam však jen tři nebo čtyři dny, chtěl odjet do Německa, na hranicích byl však zadržen a vrácen zpět do Maďarska. Do Česka Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

přicestoval z této země dne 2. 7. 2022 vlakem. Je muslim, ale islám praktikuje nepravidelně, politické přesvědčení nemá, není ani členem žádné politické strany. Je ženatý s občankou X, ale s manželkou spolu nežijí, z tohoto manželství má dceru, která žije s matkou v domovském státě. Je zdravý, léky nebere. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že se cítí v ohrožení, protože jej v X chtěl zabít bývalý pracovník policie. Ještě před odjezdem na X byl v domovské zemi zbit, když se vracel v noci z klubu, zastavilo u něj před domem auto a nějací muži jej začali tlouct, neboť se stýkal s ženou tohoto policisty. Ve vlasti nikoho nemá, rodiče mu zemřeli. Uvedl, že tyto důvody udal již ve své předchozí žádosti o mezinárodní ochranu.

9. Součástí spisu je Informace OAMP – X, Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 13. 3. 2024, a Informace MZV ČR – X – Činnost policie ve vztahu k ochraně práv občanů, činnost úřadu ombudsmana, č. j. 103964-6/2024-MZV/LPTP, ze dne 1. 3. 2024.
10. Rozhodnutím ze dne 3. 1. 2023, č. j. OAM-806/ZA-ZA12-VL13-2022 (dále jen „první rozhodnutí“) žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Žalobce svou první žádost odůvodnil tím, že měl poměr s vdanou ženou a její manžel mu začal vyhrožovat, žalobce byl v roce 2015 přepaden a zbit několika muži, kteří byli od manžela ženy, s nímž měl poměr, na policii se neobrátil, věděl, proč jej tito lidé přepadli. V X jiné problémy neměl, je rozvedený, manželka s dcerou žijí v X, žalobce s manželkou nežije a v domovské zemi nikoho nemá, nikdo jej tam nečeká.
11. V napadeném rozhodnutí ze dne 19. 6. 2024 žalovaný vycházel z výpovědi žalobce, z rozhodnutí o první žádosti a z informací, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X, žádost posoudil dle ust. § 10a písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu a konstatoval, že se jedná o druhou žádost podanou na území ČR, shrnul průběh předchozího správního řízení a soudního přezkumu, ve kterém první rozhodnutí obstálo. Žaloba byla v řízení vedeném pod sp. zn. 21 Az 10/2023 rozsudkem Městského soudu v Praze zamítnuta, kasační stížnost byla v řízení vedeném pod sp. zn. 2 Azs 46/2024 odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) jako nepřijatelná. Žalovaný provedl porovnání důvodů současné žádosti s tvrzeními žalobce v předchozím řízení, shledal, že žalobce uvedl totožné důvody jako v případě první žádosti (tj. obavy z problémů s manželem ženy, se kterou měl poměr), což sám výslovně potvrdil, žalovaný tak neshledal nutnost se jimi opětovně zabývat. Dle výše uvedené Informace MZV ČR – X – Činnost policie ve vztahu k ochraně práv občanů, činnost úřadu ombudsmana, č. j. 103964-6/2024-MZV/LPTP, ze dne 1. 3. 2024, má žalobce možnost využít prostředků vnitrostátní ochrany (obrátit se na policii), přetrvává-li jeho obava z manžela dané ženy. Na podkladě informací o zemi původu zjistil, že v X nedošlo od doby posuzování předchozí žádosti ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost dle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o důvodech dle § 12 či § 14a téhož zákona. Refletoval, že žalobce v opakované žádosti uvedl, že daný manžel je příslušníkem policie, tedy represivní složky státu, což v minulém řízení neuváděl. Žalovaný však shledal, že se nejedná o novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, neboť žalobci musela být tato skutečnost známá již při jeho první žádosti, přesto ji však neuvedl, a to ani když byl tázan na problémy se státními či bezpečnostními složkami, kdy výslovně uvedl, že s nimi žádný problém neměl. Neshledal tak důvody pro opakované meritorní posouzení žádosti a řízení zastavil. Dle ust. § 10a odst. 2 zákona o azylu je-li žádost nepřijatelná, neposuzuje se,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany, a řízení tak bylo v souladu s § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud o věci samé rozhodl bez jednání, neboť účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. souhlasili s projednáním a rozhodnutím věci bez nařízení jednání.
14. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
15. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
16. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
17. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
18. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které mají určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Z tohoto pravidla vychází relevantní judikatura NSS, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, dospěl k závěru, že „[h]lavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“ V tomto rozsudku dále uvedl, že „[z]pravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008-57.“ Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „[k]terou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.“ K tomu obdobně též rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2019, č. j. 6 Azs 15/2019-27.

19. Na tyto závěry navázal NSS v rozsudku ze dne 25. 4. 2018, č. j. 6 Azs 60/2018-43, kde vyšel z toho, že za nové skutečnosti, na jejichž základě je možné věcně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nelze považovat jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Uvedl, že *„[o]becně tedy žalovaný může řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu zastavit proto, že se tvrzené skutečnosti přímo netýkají žadatele nebo jsou na první pohled azylově irelevantní.“*
20. Rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, uvedl, že *„[o]důvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany“.*
21. Nelze souhlasit s tím, že by žalovaný nedostatečně odůvodnil, v čem spočívala opakovanost podané žádosti a že by nedostatečně popsal, jak bylo rozhodnuto o předchozí žádosti o mezinárodní ochranu žalobce.
22. Žalovaný založil do spisu první rozhodnutí ze dne 3. 1. 2023, popsal, jaké důvody žalobce uváděl v minulém řízení, ty porovnal s důvody, které žalobce uváděl v současné žádosti, shledal, že se jedná o důvody totožné, a sice o obavu z problémů s manželem ženy, s níž měl poměr. V tomto ohledu nesdělil žalobce v opakované žádosti žádné nové důvody, tyto byly naopak posouzeny již v minulém řízení, kde mezinárodní ochrana nebyla udělena, první rozhodnutí obstálo i v soudním přezkumu. Žalobce ostatně sám v opakované žádosti uváděl, že jeho důvody jsou totožné, jako v případě první žádosti. Napadené rozhodnutí je v tomto smyslu dostatečně odůvodněné a plně přezkoumatelné, žalovaný dostatečně vysvětlil a podložil, že žalobce v minulém i v současném řízení poukázal na tutéž motivaci podané žádosti, a tedy taková opakovaná žádost důvod pro opakované meritorní posouzení žádosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu nepředstavuje. Lze rovněž souhlasit se žalovaným, že příslušnost manžela k policii představuje skutečnost, která byla žalobci známa již v době, kdy podával svou první žádost, přičemž tehdy měl též tuto skutečnost uvést. Pokud tak neučinil, nemůže nyní s úspěchem namítat, že se jedná o novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Žalovaný v tomto směru nijak nepochybil a námitka je nedůvodná.
23. Nelze souhlasit ani s výhradou, dle které žalobce v současném řízení nově uváděl zesílené humanitární důvody, které měly spočívat v nezbytnosti získávání finančních prostředků na obživu jeho rodiny, pro které měla být jeho žádost znovu věcně posouzena.
24. Soud zdůrazňuje, že toto tvrzení ohledně ekonomických těžkostí se objevuje poprvé až v žalobě, žalobce přitom netvrdí, že by se jednalo o novou skutečnost. Ze správního spisu neplyne, že by žalobce tuto skutečnost tvrdil v průběhu správního řízení a žalovaný se tedy s takovým tvrzením z hlediska přípustnosti opakované žádosti nemohl vypořádat. V rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015-32, NSS uvedl, že *„[p]ovinnost určenou čl. 46 odst. 3 (...) nelze chápat jako podporu bezdůvodného roztříštění vyličení skutkového příběhu* Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

žadatele o mezinárodní ochranu v různých fázích řízení, včetně přezkumného soudního řízení. Jedná se o opatření, které má zamezit nesprávnému posouzení situace žadatelů ve světle aktuálních poměrů a závažných změn situace v zemi jejich původu či jejich osobních poměrů.“ Podmínky pro postup podle § 32 odst. 9 zákona o azylu (a čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice) tedy splněny nejsou, není přípustné, aby žalobce svá skutková tvrzení účelově uváděl až v řízení před soudem.

25. Nad rámec soud uvádí, že i kdyby žalobce tvrzené ekonomické těžkosti uvedl již v řízení o opakované žádosti, nemohlo by se jednat o skutečnosti, které by ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu odůvodňovaly nové meritorní posouzení jeho žádosti. Jeho tvrzení jsou totiž zcela obecná a postrádají jakoukoli individualizaci s ohledem na případ žalobce. V řízení navíc v rozporu s tím žalobce uváděl, že v domovské zemi nikoho nemá a nechce se tam vracet, jeho žena a dcera od něj žijí odděleně. Dále je třeba uvést, že nepříznivá ekonomická situace žadatele obecně nepřestavuje důvod pro udělení mezinárodní ochrany, k tomu viz např. rozsudek ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, „[s]kutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhržováním ze strany soukromé osoby (...) a má zde ekonomické problémy, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, ani důvodem pro udělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 téhož zákona“. Dále též rozsudky NSS ze dne 16. 11. 2005, č. j. 4 Azs 34/2005-60, ze dne 24. 7. 2019, č. j. 4 Azs 112/2019-46, a ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 208/2020-40. Z těchto důvodů by se tak nemohlo jednat o novou azylově relevantní skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, ani kdyby ji žalobce v řízení uvedl.
26. Soud k tomu doplňuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí na podkladě informací o zemi původu dostatečně zabýval i otázkou, zda v X nedošlo od doby posuzování předchozí žádosti ke změně, která by mohla představovat novou skutečnost dle § 11a odst. 1 zákona o azylu, avšak žádnou takovou změnu nezjistil. V minulém rozhodnutí, které obstálo i v soudním přezkumu, pak byla řešena i otázka, zda žalobci nehrozí nebezpečí jako navrátilci po dlouhodobém pobytu v zahraničí či neúspěšnému žadateli o mezinárodní ochranu v zahraničí, avšak ani v této souvislosti nebyl zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany.
27. Žalovaný proto nepochybil, pokud posoudil opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení z tohoto důvodu podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.
28. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. března 2025

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.